

РЕШЕНИЕ

№ 20208

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6160** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на директора на регионална инспекция по околната среда и водите-С. срещу Решение № 2407/21.05.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 3698/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 17 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 24/27.01.2023 г., издадено от директора на регионална инспекция по околната среда и водите-С..

С посоченото НП на „Еко партньорс България“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. на основание чл. 148, ал. 5 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, вр. с чл. 29, ал. 4 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрк. П., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от А. С. – прокуррист, която

оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на основание чл. 54, ал. 1 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки /НООО/ „Еко партньорс България” АД е внесло одиторски доклад в Министерството на околната среда и водите с вх. № 26-00-578/31.03.2022 г., изготвен от регистриран одитор Д. С. № 0067. В доклада е посочено, че са налице изградени системи за разделно събиране на отпадъци от опаковки в 21 общини. Към 31.12.2021 г. „Еко партньорс България” АД има разположени 3982 бр. контейнери, съответно -1992 жълти контейнери за хартиени, пластмасови и метални опаковки и 1990 - зелени за стъклени опаковки. Посочено е, че минимално необходимия брой контейнери, съгласно изискванията на НООО е 3 558 или по 1779 жълти и 1779 зелени контейнера.

В доклада е посочено още, че към 30.09.2021 г. пазарният дял на „Еко партньорс България” АД е 14,55 %, което означава, че организацията трябва да обхване чрез системи за разделно събиране 873 000 души в срок до 21.12.2021 г. Видно от Приложение № 4.1. „Еко партньорс България” АД има 20 действащи договори за изграждане на системи за разделно събиране с общини към 31.12.2021 г., които съгласно Приложение 4.2 обхващат 807 082 души. В доклада е посочено, че дружеството има сключен договор с [община] с население 106 575 души, който влиза в сила на 26.01.2022 г.

След депозирането на одитния доклад с вх. № 95-00-3527/29.07.2022 г. с резолюция е разпоредено да се извърши допълнителна проверка. След приключването на допълнителната проверката е изготвен Доклад № 95-00-4456/12.10.2022 г. на Комисия по заповед № РД- 371/29.04.2022 г. В доклада комисията е констатирала следните обстоятелства:

-Към 31.12.2021 г. “Еко партньорс България” АД трябва да има действащи договори с общини за изграждане на системи за разделно събиране на отпадъци от опаковки, които да обхващат 873 000 души население.

-Към 31.12.2021 г. “Еко партньорс България” АД е обхванало в системите си за разделно събиране 807 082 души, което е с 65 918 души по-малко от минималната цел, изчислена съгласно чл. 29 от НООО.

-Договорът с [община] е сключен на дата 26.01.2022 г., т.е. след изтичане на установения съгласно чл. 29, ал. 4 от НООО 3-месечен срок, тъй като към момента на неговото изтичане този договор не е съществувал и не е действала система за разделно събиране в тази община.

Въз основа на горепосочения доклад с № 95-00-4456/12.10.2022 г. на комисия по заповед № РД-371/29.04.2022г. бил съставен АУАН № 1/2022г. от дата 25.10.2022 г.

АУАН бил предявен и връчен на А. С. на 25.10.2022 г., като същата вписала възражения относно съставения акт.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Според съда е налице непълно описание на нарушението и не е установена датата на неговото извършване, което ограничава правото на защита на санкционираното дружество.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 27.05.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 10.06.2024 г. /вх. № 194878/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло изводите на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство.

АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

В АУАН и НП не е направено пълно и ясно описание на деянието, което е осъществено от санкционираното дружество, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Липсата на ясно и конкретно описание на нарушението в АУАН и НП води до несъответствие на АУАН и НП с изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, поради което представлява съществено процесуално нарушение, пречатващо правото на защита на наказаното лице.

Настоящият съдебен състав не споделя мотива на СРС, че от събраните в хода на административно-наказателното производство доказателства не се установява въз основа на кои доказателства е направен извода, че 12.10.2022 г. е датата на извършване на нарушението. На тази дата е издаден окончателния доклад № 95-00-4456 на комисията, назначена със Заповед № РД-371/29.04.2022 г. С този доклад са потвърдени първоначалните констатации на проверяващи, поради което може да се приеме, че това е датата на извършване на нарушението.

От друга страна съгласно чл. 29, ал. 4 от НООО, посочена като нарушена разпоредба в процесното НП, организациите по оползотворяване привеждат обхванатото от тях население към параметри, не по-ниски от минималните цели по ал. 1, в срок 3 месеца след оповестяването на пазарните им дялове от министъра на околната среда и водите. За да бъде извършено нарушение на чл. 29, ал. 4 от НООО, следва да бъдат оповестени на пазарните дялове на съответното дружество от министъра на околната среда и водите. Тримесечният срок по чл. 29, ал. 4 от НООО започва да тече от момента на оповестяването.

По делото на СРС е представена справка от архива на качените от МОСВ справки за пазарен дял и минимално изискуемо обхванато население на организациите по оползотворяване към 30.09.2021 г., съгласно чл. 29 от НООО и чл. 84 от ЗУО, но от същата се установява единствено, че последното редактиране е извършено на 01.11.2021 г. Не би могло да се приеме, че в тази справка се съдържат данни за оповестяване по смисъла на чл. 29, ал. 4 от НООО, поради което не е ясно как административно-наказващият орган е определил началния момент, от който за санкционираното дружество е започнал да тече тримесечният срок по чл. 29, ал. 4 от НООО.

Изложеното представлява неизпълнение на изискването на чл. 42, т. 3 и чл. 52, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и е съществено процесуално нарушение, основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно.

Касационният състав приема за правилна преценката на СРС, че посоченото в НП нарушение не е доказано, поради което НП е незаконосъобразно.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2407/21.05.2024 г., постановено по нахд № 3698/2023 г. на СРС, НО, 17 състав.

Решението е окончателно.